

Fő Tisztelendő Superintendens Uram.

Sohasiggyetlen Ekklesiának, és azoknak gyámoltalan pápatorinak
 edesl. Attya. és Fő Tisztelendő Benpólis Notarius Uram!

Több Eftendeinél, mióta gyakran sokajtafokhozott tünődöm azon, hogy
 jobban való méltatlanságot, és bészületembenn való lissel-
 seget szenvedvén H. Tassai Notarius csakall Ferentz Urtól
 mitébő legyen; nyelvét, és gyűlölféges indulatját mi módon kerül-
 jem el? Mond eddig az ideig is oda ment ki a dolgom, hogy azt elkerül-
 nem lehetetlen. Akennel jobban halgattam, Notarius Urt, még
 annál inkább felemelte magát ellenem, hogyalába alá tapodjon
 hinte emiatt az Urt miatt mértétségben a predikatori hivatalom. Nem
 nézsem rangomra, sem arra hogy nála öregebb vagyok. Elgázolt
 apránként annyira, hogy loco publico a helység házában is a má-
 soh tudalhozására, a Tanács előttem perent mint egy 30 ember
 előtt erehkel a páp tagokkal elmerse mondani: És azoma Páp
orra alá, vagyok ilyan ember mint ő. Megmutatom hogy tünde-
 rom Tassaitól. máskor ismét így volt. Már néli a levegőt pin-
 ni Tassán, jobb volna ha sejen elmenne, mindig papozdona
 Páp Mihály emberei, utoljára is a leppa vége hogy gyalázzattal
 is elhelt néli Tassaitól menni. Most pedig már a Malom-
 ban is mosthol, onnan is tsufosan is engert rém, és azal gunyol
 és fenyeget, hogy egy Fás nevű púpta erdő van hozzá, közele, és
 ot lefűtő néhem Ekklesiát, és Páp Mihályal együtt megmu-
 tatja hogy Tassán nem lakom.

Erre a Mottóra, isvelem való illetlen bánásra, amint Nota-
 rius Urt havából hitessit, egyik invito oli; Volt Notarius Páp
 Mihály ingerlése. Et másik az, hogy csakall Ferentz Urt éppen úgy
 ahant banni az Ekklesiával mint az Antecessora, alü uralkodott
 az Ekklesián, hogy helyét elnem ér tette eddig, egészen néhem tulajdo-
 nisja, és boppulját en rajtam tölti. Harmadik oha amint érte-
 semre eset az, hogy némely Ekklesiái végereséket, kijább valóh
 há tett, sőt a Presbyterialis Gyűléseket is elaharta törteni, és
 in azt a Tiszteltek méltó felsőleg rendelkezéshöz tartván magamat
 nem engedtem. Perjessettette erre Notarius Urtat Aectorunk hízel
 kedése, és hazug vádja is, alü Nagy Tisztelendő Esperest Uramtól
 maga előtt Nagy Tisztelendő Esperest Uram előtt is kimutatott ma-
 gasságáért és hoshellegiért megintódott, és néhem tulajdonitot
 tal, hogy néhem ártasson Notarius Urtat arulhódot, és az, most
 lával azt aharta bennem meg boppulni amiben ártatlan vagyok.
 Különösebb oha pedig is legközlebről való ez, hogy Notarius Urt
 a deestiale pedéfit magának vindicalta, és mi jött be sem enve
 lem, sem a Curatorral, sem a Presbyterekkel, sem az Egyháziakkal
 nem közlötté, abból jár is egy néhány forintot a helység Disája
 val

egygyezőleg elhőltöttek, noha arra az Ekklesiának is püfjégelett volna, mint hogy adoffag van a nyahabann, és a Conventionatu fok eről az Ekklesiáról egy fillert se kapta, sőt az enfi esefemből még a mult vagy 1813. ról is ben van fizetés nélkül egy reze. Szűfjég lévén a pénzre, és framon kértém, de mind eddig is odavan aromban kerekhedett úzden Notarius Ur, noha velem együtt pégeny a nép köjött elterjedt az a vélekedés, hogy talám azzal kerekhedett: a más vélekedést én tudtára attam, azt úgy vette mintha én hőlöttem volna, és azért igéri, hogy Tajon kéjít nehem Ekklesiát, és hi dur Tarsára.

Eza most holodo fel Notariusnak úgy jött Tarsára, hogy az Ekklesia mint volt Rectorát esmervén elnem akarta fogadni, annnyival is inkább, hogy Rector korában a Predikátorával vepedeffbenn élt, és a Nagy Tisztelű Fractus Gyüleisen konvincaltatott, Köröy Ladányban pedig ahol Notariusfágot kezdette a Mel. Elraság és pánjával újrat kújott: hogy az Allység már elfogadni nem akarta, azt is nehem tulajdonítja, és ezért boppus réám, holott a Notarius korában a Predikátor mondatni semmit sem tehet. De ilyen baja van Ties Dées vármegyében máj minden Predikátornak. Eza panappa Nagy Tisztelű Fractus Notarius Elramnak, ilyen baja van az Orasházi J. J. Senior Urnak. Ulyen bajok van a Derenyi Szent Atyának.

Mennél höjónfégefeb mind az által a dolog, annál vepedelme feb és férelmefeb. Döltven látja tudom Fő Tisztelű Superintendens Elram kóspas tapdhtalajai férent, hogy bettüktem és predikatori Chakterem ilyen kúfos megfértödefe nehem is férelme, sőt még pégeny attatlan gyermekeimnek is lehet vepedelme. Et mosthol pégenyem Alalgatorim előtt. Pap Mi Natyavaló Komafágból és vársalkodásból pedig Notarius Elramnak magamnak és pégeny kújam Néjénel s: mint hogy ezen ellenfégeim megfényegettek, jöt nem jövendölhetel. Megférukt bettüktemet pedig magam, a volt eplégibe viffa nem állítha som, sőt az ilyen méltatlanságban magam felkalálni se tudom. Fő Tisztelű Superintendens, és Fő Tisztelű Generalis Notarius Elramnak hoz azért mint Edes Atyához alájarosan, de bizodalommal forjantódom; méltosástanak esedezem, férelme ügyemet pártfogásho alávenni, és megtanítani, hogy mité vő legyen. Nagy Tisztelű Esperest Elramnak Tarsában men vin által kaza felé, höjöttem dolgomat: azt tanátsola, hogy a Ties vármegyére adjam fel. De ebbe igen kéves vigasztalást talállok. Iddnak látнам azt hogy ellenfégeim elöl vökonnullnek, minthogy azzal is reueget, hogy ottál az én Atyam is a Gyüleisen kújottam azt mondja, megnyerem amit akarok. De

Stationat, amelyben hűlőmben békességgel és színdefféggel élek
el hagyni sajnálom. Nyilást is többet Várad helyénél nem
tudok. Mint hogy Felelőim öfői oda való, noha semérmeséggel
alázatosan eledzem, méltóságosnak Fő Tiszteltü Super
intendens Uram és Fő Tiszteltü Generalis Notarius
Uramatra birni Nagy Tiszteltü Senior Uramat hogy
maga mellé a veszedelemből kiragadni méltóságos.
Én a Szerecsém megvolt már nekem, hogy az említett tá
jár helyi Ekklesia rendez Breditatorának meg hívott,
de még akkor időmre néve is gyengéb voltam. Ha pedig
most Fő Tiszteltü Superintendens és Generalis Nota
rius Uram Atyai magok közbenvetése által, meg is nye
rem, egész erővel igyekezem rajta, hogy az Ekklesia birnem
ne halatasson, Fő Tiszteltü Superintendens és Fő Tis
teltü Generalis Notarius Uramat megne fegyeritsem.
Mennél besebb pedig előttem megferült becsületem ké
re állása, és Házam népének boldogsága, mellyet alá
zatos eszedésemmel megnyernék; annál nagyobb, és örö
zös hallgatóságra kötelezem ezeket magamost, ahi hívem
böl kívánom, hogy Fő Tiszteltü Superintendens, és
Fő Tiszteltü Generalis Notarius Uramat a jó Isten min
edel Atyákat tartsa meg, és tetse meg áldással, lévén
K. Partsan D. 4^a Septembry 1874

Fő Tiszteltü Superintendens Uramnak
és Fő Tiszteltü Generalis Notarius Uramnak

alázatos tiszteletű fejező polgajjal
Tar János mb